

ด่วนมาก

ที่ มท ๐๓๐๙.๑/ว ๒๓๖

สำนักทะเบียนกลาง
ถนนลำลูกกา ปท ๑๒๑๕๐

๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๒

เรื่อง แนวทางปฏิบัติตามมาตรา ๓๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๔
ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒

เรียน นายทะเบียนจังหวัด ทุกจังหวัด และนายทะเบียนกรุงเทพมหานคร

อ้างถึง หนังสือสำนักทะเบียนกลาง ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๓๐๙.๑/ว ๒๑๒ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๒

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การเริ่มนับระยะเวลาหนึ่งร้อยแปดสิบวัน
ในการเพิ่มชื่อและรายการของบุคคลที่ยังไม่ได้ตัวมาตามหมายจับไว้ในทะเบียนบ้านกลาง
เรื่องเสร็จที่ ๗๓๕/๒๕๖๒

ตามที่สำนักทะเบียนกลางได้แจ้งชักซ้อมการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒ ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๖ ตอนที่ ๔๙ ก วันที่ ๑๔ เมษายน ๒๕๖๒ มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๖๒ เป็นต้นมา โดยมีงานบางเรื่องที่นายทะเบียนยังไม่อาจปฏิบัติตามกฎหมายจนกว่าจะมีกฎกระทรวง เช่น การกำหนดเลขประจำอาคารและการจัดทำทะเบียนอาคาร ตามมาตรา ๓๔ วรรคห้า และมาตรา ๓๖ เป็นต้น หรือการปฏิบัติที่ต้องรอความชัดเจนในเรื่องข้อกฎหมาย เช่น การเพิ่มชื่อและรายการบุคคลที่ยังไม่ได้ตัวมาดำเนินการตามหมายจับภายใน ๑๘๐ วันไปไว้ในทะเบียนบ้านกลาง ตามมาตรา ๓๓ วรรคสอง เป็นต้น รายละเอียดตามหนังสือที่อ้างถึง นั้น

กรมการปกครองได้ขอหารือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เกี่ยวกับบทบัญญัติตามมาตรา ๓๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒ ที่กำหนดให้นายทะเบียนเพิ่มชื่อและรายการของบุคคลที่ศาลออกหมายจับและยังไม่ได้ตัวมาดำเนินการตามหมายจับภายในระยะเวลา ๑๘๐ วันไปไว้ในทะเบียนบ้านกลางนั้น จะใช้บังคับกับบุคคลที่ศาลออกหมายจับก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และยังไม่ได้ตัวมาดำเนินการตามหมายจับภายใน ๑๘๐ วันโดยระยะเวลาดังกล่าวได้สิ้นสุดไปแล้วก่อนวันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๖๒ หรือไม่ อย่างไร ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ได้พิจารณาข้อหารือดังกล่าวและมีความเห็นสรุปว่า ถ้าในวันที่พระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒ มีผลใช้บังคับ หมายจับนั้นยังคงมีผลใช้ได้อยู่ตาม มาตรา ๖๘ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา บุคคลที่ถูกศาลออกหมายจับดังกล่าวจึงต้องอยู่ภายใต้ บังคับของมาตรา ๓๓ วรรคสอง แต่เนื่องจากการเพิ่มชื่อและรายการของบุคคลไปไว้ในทะเบียนบ้านกลาง มีผลกระทบต่อการใช้สิทธิของบุคคล ทำให้บุคคลนั้นเสียประโยชน์และได้รับผลร้าย จึงต้องคำนึงถึงหลักนิติธรรม ตามมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย โดยจะต้องให้บุคคลนั้นมีระยะเวลาเท่าเทียมกันในการ เตรียมตัวเพื่อปฏิบัติตามกฎหมาย ดังนั้น การนับระยะเวลา ๑๘๐ วันสำหรับบุคคลที่ศาลได้ออกหมายจับไว้แล้ว ก่อนวันที่พระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒ มีผลใช้บังคับ (ศาลออกหมายจับก่อนวันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๖๒) ทุกกรณีให้เริ่มนับระยะเวลา ๑๘๐ วันนับแต่วันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๖๒ รายละเอียด ปรากฏตามบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๗๓๕/๒๕๖๒ ที่ส่งมาพร้อมนี้

/อนึ่ง สำนัก...

อนึ่ง สำนักทะเบียนกลางพิจารณาเห็นว่า นอกจากกรณีการเพิ่มชื่อและรายการของบุคคลที่ศาลออกหมายจับและยังไม่ได้ตัวมาดำเนินการตามหมายจับภายในระยะเวลา ๑๘๐ วันไปไว้ในทะเบียนบ้านกลางตามมาตรา ๓๓ วรรคสอง แล้ว ยังมีกรณีการเพิ่มชื่อและรายการของบุคคลที่นายทะเบียนผู้รับแจ้งรับแจ้งการย้ายออกจากทะเบียนบ้านแล้วแต่ผู้นั้นยังไม่ได้ย้ายเข้าทะเบียนบ้านใดภายใน ๓๐ วันไปไว้ในทะเบียนบ้านกลางตามมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง ซึ่งสามารถใช้ข้อพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกาดังกล่าวข้างต้นเป็นแนวทางปฏิบัติได้ด้วย ดังนั้น จึงขอให้สำนักทะเบียนจังหวัดและสำนักทะเบียนกรุงเทพมหานครแจ้งสำนักทะเบียนอำเภอและสำนักทะเบียนท้องถิ่นทุกแห่งตรวจรายการบุคคลทั้งคนสัญชาติไทยและคนซึ่งไม่มีสัญชาติไทยที่นายทะเบียนผู้รับแจ้งได้รับแจ้งการย้ายออกและออกใบแจ้งการย้ายที่อยู่ให้แล้วก่อนวันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๖๒ ถ้าบุคคลนั้นยังไม่ได้ย้ายเข้าไปอยู่ในทะเบียนบ้านใด (อยู่ระหว่างย้าย) ให้นายทะเบียนเพิ่มชื่อและรายการบุคคลของผู้นั้นในทะเบียนบ้านกลางของสำนักทะเบียน โดยบันทึกหมายเหตุว่า “ไม่แจ้งย้ายเข้าภายใน ๓๐ วันตามมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง” ทั้งนี้ สำนักทะเบียนกลางจะส่งข้อมูลของบุคคลที่เข้าเงื่อนไขดังกล่าวให้สำนักทะเบียนอำเภอและสำนักทะเบียนท้องถิ่นทางระบบคอมพิวเตอร์โดยตรงหรือผ่านทางศูนย์บริหารการทะเบียนภาค สาขาจังหวัดหรือกรุงเทพมหานคร ส่วนบุคคลที่นายทะเบียนผู้รับแจ้งได้รับแจ้งการย้ายออกและออกใบแจ้งการย้ายที่อยู่ตั้งแต่วันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๖๒ เป็นต้นมา การนับระยะเวลา ๓๐ วันตามมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง ให้เริ่มนับตั้งแต่วันที่นายทะเบียนผู้รับแจ้งออกใบแจ้งการย้ายที่อยู่

จึงเรียนมาเพื่อโปรดดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

ร้อยตำรวจโท

(อาทิตย์ บุญญะโสภิต)

ผู้อำนวยการทะเบียนกลาง

สำนักบริหารการทะเบียน

ส่วนการทะเบียนราษฎร

โทร ๐-๒๗๙๑-๗๓๑๔-๖

โทรสาร ๐-๒๗๙๑-๗๓๓๙

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง การเริ่มนับระยะเวลาหนึ่งร้อยแปดสิบวันในการเพิ่มชื่อและรายการ
ของบุคคลที่ยังไม่ได้ตัวมาตามหมายจับไว้ในทะเบียนบ้านกลาง

กรมการปกครองได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๓๐๙/๑๐๘๙๗ ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๒ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า เนื่องจากพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒ ซึ่งได้มีการประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๖๒ และมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๖๒ ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๓ วรรคสอง โดยกำหนดให้ผู้ที่ถูกศาลออกหมายจับและยังไม่ได้ตัวมาภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ศาลออกหมายจับ จะถูกเพิ่มชื่อและรายการของบุคคลนั้นไว้ในทะเบียนบ้านกลาง กรมการปกครองได้รับการหารือจากเจ้าหน้าที่ของส่วนราชการที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติตามบทบัญญัติดังกล่าว ดังนี้

๑. กรณีศาลออกหมายจับและยังไม่ได้ตัวผู้นั้นมาตามหมายจับภายในระยะเวลาหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ศาลออกหมายจับ และระยะเวลาหนึ่งร้อยแปดสิบวันดังกล่าวได้ถึงกำหนดแล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒ มีผลใช้บังคับ บุคคลดังกล่าวจะต้องอยู่ภายใต้บังคับของมาตรา ๓๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎรฯ โดยจะต้องถูกเพิ่มชื่อและรายการของบุคคลนั้นในทะเบียนบ้านกลางหรือไม่ อย่างไร

๒. กรณีศาลออกหมายจับก่อนวันที่พระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒ มีผลใช้บังคับ และระยะเวลาหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ศาลออกหมายจับจะครบกำหนดภายหลังพระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับแล้ว กล่าวคือ ครบระยะเวลาหนึ่งร้อยแปดสิบวันตั้งแต่วันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๖๒ เป็นต้นมา บุคคลดังกล่าวจะอยู่ภายใต้บังคับของมาตรา ๓๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎรฯ ซึ่งจะต้องถูกเพิ่มชื่อและรายการของบุคคลนั้นในทะเบียนบ้านกลาง หรือไม่ อย่างไร

กรมการปกครองพิจารณาประเด็นดังกล่าวข้างต้นแล้วมีความเห็นว่า การพิจารณาว่าผู้ถูกออกหมายจับผู้ใดจะอยู่ในบังคับของมาตรา ๓๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎรฯ หรือไม่ เงื่อนไขสำคัญอยู่ที่ระยะเวลาหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ศาลออกหมายจับนั้นเกิดขึ้นก่อนหรือนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ซึ่งหากระยะเวลาหนึ่งร้อยแปดสิบวันเกิดขึ้นก่อนวันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๖๒ ไม่ว่าจะครบกำหนดเมื่อใด มาตรา ๓๓ วรรคสอง ย่อมไม่มีผลใช้บังคับกับผู้ใดโดยทันที เนื่องจากกฎหมายเดิมไม่มีบทบัญญัติในเรื่องดังกล่าว อีกทั้งพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒ ไม่มีบทบัญญัติที่กำหนดให้มาตรา ๓๓ วรรคสอง ใช้บังคับกับบุคคลที่ศาลออกหมายจับและยังไม่ได้ตัวมาตามหมายจับนั้นก่อนวันที่กฎหมายนี้มีผลใช้บังคับด้วย

อย่างไรก็ตาม โดยที่เจตนารมณ์ของกฎหมายตามมาตรา ๓๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎรฯ ต้องการบังคับใช้กับบุคคลลักษณะดังกล่าวเป็นการทั่วไป

ส่งพร้อมหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๐๔/๒๑๘ ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๖๒ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม ดังนั้น บุคคลที่ถูกศาลออกหมายจับ และพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจยังไม่ได้ตัวมาตามหมายจับก่อนวันที่พระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒ มีผลใช้บังคับ และหมายจับนั้นยังคงมีผลตามกฎหมายอยู่ ก็ควรต้องปฏิบัติตามมาตรา ๓๓ วรรคสอง ด้วย โดยการนับระยะเวลาหนึ่งร้อยแปดสิบวันให้เริ่มนับตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒ มีผลใช้บังคับ คือ วันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๖๒ เป็นต้นไป ดังนั้น กรณีบุคคลที่ถูกศาลออกหมายจับก่อนวันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๖๒ การนับระยะเวลาหนึ่งร้อยแปดสิบวัน ควรเริ่มนับตั้งแต่วันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๖๒ และหากพ้นวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๖๒ แล้วพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจยังไม่ได้ตัวบุคคลตามหมายจับมาดำเนินคดี นายทะเบียนผู้รับแจ้งย่อมมีอำนาจเพิ่มชื่อและรายการของบุคคลนั้นไว้ในทะเบียนบ้านกลางได้ตามมาตรา ๓๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎรฯ ทั้งนี้ การพิจารณาตามความเห็นดังกล่าวจะทำให้เกิดความไม่เป็นธรรมกับบุคคลที่ถูกศาลออกหมายจับทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน และไม่เป็นการใช้กฎหมายย้อนหลังไปกระทบต่อสิทธิของบุคคลโดยไม่เป็นธรรม โดยบุคคลทุกคนที่ถูกศาลออกหมายจับไม่ว่าจะถูกหมายจับก่อนหรือหลังพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒ มีผลใช้บังคับ จะมีระยะเวลาหนึ่งร้อยแปดสิบวันในการพิจารณาว่าจะมาแสดงตนต่อเจ้าหน้าที่ตามหมายจับหรือจะยอมถูกย้ายชื่อและรายการของบุคคลนั้นไว้ในทะเบียนบ้านกลาง กรมการปกครองจึงขอหารือคณะกรรมการกฤษฎีกาว่า ความเห็นดังกล่าวถูกต้องหรือไม่ อย่างไร

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ได้พิจารณาข้อหารือของกรมการปกครอง โดยมีผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (กรมการปกครอง) ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และผู้แทนสำนักงานศาลยุติธรรม เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว เห็นว่า มาตรา ๓๓^๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒ ได้กำหนดให้ในกรณีที่ศาลออกหมายจับผู้ใดและยังไม่ได้ตัวผู้นั้นมาภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันที่ศาลออกหมายจับ ให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจแจ้งให้ผู้อำนวยการทะเบียนกลางทราบ และให้ผู้อำนวยการทะเบียนกลางดำเนินการให้นายทะเบียนผู้รับแจ้งย้ายผู้นั้นออกจากทะเบียนบ้านและเพิ่มชื่อและรายการของผู้นั้นไว้ในทะเบียนบ้านกลาง และมาตรา ๖๘^๒ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา บัญญัติว่า หมายจับคงใช้ได้อยู่จนกว่าจะจับได้ เว้นแต่ความผิดอาญาตามหมายนั้นขาดอายุความหรือศาลซึ่งออกหมายนั้นได้ถอนหมายคืน ดังนั้น

มาตรา ๓๓ เมื่อผู้อยู่ในบ้านใดออกจากบ้านที่ตนมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านไปอยู่ที่อื่นเกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน และเจ้าบ้านไม่ทราบว่าผู้นั้นไปอยู่ที่ใด ให้เจ้าบ้านแจ้งการย้ายออกต่อนายทะเบียนผู้รับแจ้งภายในสามสิบวันนับแต่วันครบหนึ่งร้อยแปดสิบวันโดยระบุว่าจะไม่ทราบที่อยู่ และให้นายทะเบียนผู้รับแจ้งเพิ่มชื่อและรายการผู้นั้นในทะเบียนบ้านกลาง

ในกรณีที่ศาลออกหมายจับผู้ใดตามคำร้องขอของพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ หรือในกรณีที่พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจได้รับแจ้งจากศาลให้จับกุมผู้ใดตามหมายจับที่ศาลออกเอง ถ้ายังมิได้ตัวผู้นั้นมาภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ศาลออกหมายจับ ให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจแจ้งให้ผู้อำนวยการทะเบียนกลางทราบ และให้ผู้อำนวยการทะเบียนกลางดำเนินการให้นายทะเบียนผู้รับแจ้งย้ายผู้นั้นออกจากทะเบียนบ้าน และเพิ่มชื่อและรายการของผู้นั้นไว้ในทะเบียนบ้านกลาง และให้หมายเหตุไว้ในรายการของบุคคลนั้นว่าอยู่ในระหว่างการติดตามตัวตามหมายจับด้วย การหมายเหตุดังกล่าวมิให้ถือว่าเป็นการจัดเก็บข้อมูลตามมาตรา ๑๓ (๒)

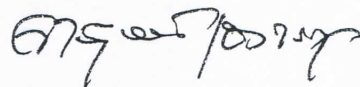
ฯลฯ

ฯลฯ

มาตรา ๖๘ หมายจับคงใช้ได้อยู่จนกว่าจะจับได้ เว้นแต่ความผิดอาญาตามหมายนั้นขาดอายุความหรือศาลซึ่งออกหมายนั้นได้ถอนหมายคืน

แม้ว่าศาลจะได้ออกหมายจับก่อนวันที่พระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒ มีผลใช้บังคับ ถ้าในวันที่พระราชบัญญัติดังกล่าวมีผลใช้บังคับ หมายจับนั้นยังคงมีผลใช้ได้อยู่ ตามมาตรา ๖๘^๓ ดังกล่าว บุคคลซึ่งถูกศาลออกหมายจับดังกล่าวจึงต้องอยู่ภายใต้บังคับของมาตรา ๓๓ วรรคสอง^๔ แห่งพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎรฯ ด้วย

อย่างไรก็ตาม โดยที่การย้ายชื่อและรายการของบุคคลที่ยังไม่ได้ตัวมาตามหมายจับออกจากทะเบียนบ้านและเพิ่มชื่อและรายการของผู้นั้นไว้ในทะเบียนบ้านกลางตามมาตรา ๓๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎรฯ เป็นมาตรการที่มีผลกระทบต่อการใช้สิทธิของบุคคลในเรื่องต่าง ๆ เช่น การใช้สิทธิเลือกตั้ง การใช้สิทธิต่ออายุบัตรประจำตัวประชาชน การใช้สิทธิต่ออายุหนังสือเดินทาง และการใช้สิทธิในการทำธุรกรรมต่าง ๆ อันทำให้บุคคลเสียประโยชน์และได้รับผลร้าย ประกอบกับพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๔ ที่ใช้บังคับอยู่ก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมตามพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒ ไม่ได้กำหนดมาตรการในลักษณะดังกล่าวมาก่อน การเริ่มต้นระยะเวลาในการบังคับใช้มาตรการตามมาตรา ๓๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎรฯ กับกรณีของบุคคลซึ่งถูกศาลออกหมายจับก่อนวันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๖๒ อันเป็นวันที่พระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒ มีผลใช้บังคับ จึงต้องคำนึงถึงหลักนิติธรรมตามมาตรา ๒๖^๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย โดยจะต้องให้บุคคลที่อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายที่มีผลกระทบต่อสิทธิหรือประโยชน์ของบุคคล หรือกฎหมายที่ก่อให้เกิดผลร้ายต่อบุคคล ได้มีระยะเวลาอันเท่าเทียมกันในการเตรียมตัวเพื่อปฏิบัติตามกฎหมาย ความเห็นของกรมการปกครองที่เห็นว่าในทุกกรณีให้เริ่มต้นระยะเวลาหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวมีผลใช้บังคับจึงเป็นการชอบแล้ว

(นางสาวจรรพวรรณ เฮงตระกูล)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มิถุนายน ๒๕๖๒

^๓โปรดดูเชิงอรรถที่ ๒, ข้างต้น

^๔โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑, ข้างต้น

^๕มาตรา ๒๖ การตรากฎหมายที่มีผลเป็นการจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลต้องเป็นไปตามเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ ในกรณีที่รัฐธรรมนูญมิได้บัญญัติเงื่อนไขไว้ กฎหมายดังกล่าวต้องไม่ขัดต่อหลักนิติธรรม ไม่เพิ่มภาระหรือจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลเกินสมควรแก่เหตุ และจะกระทบต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของบุคคลมิได้ รวมทั้งต้องระบุเหตุผลความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพไว้ด้วย

กฎหมายตามวรรคหนึ่ง ต้องมีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไป ไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่งหรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเจาะจง